

ABSTRAKT

Diplomové práce se zabývá problematikou vývoje diagnostiky mravně vadné mládeže používané na přelomu 19. a 20. století ve vychovatelnách a polepšovnicích. Diagnostika mravně vadné mládeže úzce souvisela s otázkou nápravy a převýchovy těchto osob. Samotné důsledky poruch chování měly vždy vážný dopad na samotnou společnost. Zřízením polepšoven a následnou diagnostikou chovanců společnost přijala odpovědnost za převýchovu těchto osob.

Diplomová práce má komparativní charakter s cílem identifikovat společné, nebo naopak odlišné znaky v diagnostice mládeže. Teoretická část vymezuje diagnostiku v etopedické praxi tak, jak ji známe dnes. Jsou zde popsány klasifikace poruch chování užívané v současnosti i na přelomu 19. a 20. století. Podrobně jsou zde charakterizovány metody a techniky užívané ve speciální pedagogice – etopedii. Dále je zde popsán systém poradenské péče pro děti a mládež s poruchami chování a nejdůležitější právní normy vztahující se k výchově, vzdělávání a podpoře dětí s poruchou chování.

Empirická část práce je zaměřena na ucelený historický přehled péče o mravně vadnou mládež. Je zde popsána diagnostika mravně vadné mládeže na přelomu 19. a 20. století v Čechách i ve světě. Samotná diagnostika mravně vadné mládeže a zkoušky mravního smýšlení byly prováděny v polepšovnicích, kde probíhala i náprava chovanců. Celou prací se prolíná jméno Aloise Zikmunda, který v oblasti diagnostiky mravně vadné mládeže navrhl a realizoval celou řadu organizačních opatření v oblasti diagnostiky mravně závadné mládeže.